

במרחב

(המשך מעמוד 38)

כדי להרשיע את עלי סברי בעיני העם. הרביסון האדום סירב. הוא שוחרר כדי לחשוב על כך. אבל כשהמשיך לטרב, נע צר שוב.

ברירה אכזרית. בכך גילה מוחיי אלדין אומץ-לב רב יותר מכמה מחבריו. אנשי השמאל שנשארו במישטרו של אל סאדאת, כמו אחמד המרוש, מצאו לנכון לפרסם לפחות גינוי מרומז של "הקושרים" (העולם הזה 1766).

אין ספק שבפני מוחיי-אלדין עומדת בעייה מצפונית קשה. כמו המרוש, הוא מבין את חשיבות כוחות-השלום בישראל, ומאמין כי אפשר לשנות את מדיניות ממשלת ישראל רק על-ידי יצירת קשרים ישירים בין מחנות-השלום במצריים וב-ישראל. לכן היה זה מוחיי-אלדין שיוזם, למעשה, את הכינוס שהיה צריך להתכנס בסוף השנה בעיר האיטלקית בולוניה, שבו היו צריכים להיפגש בפעם הראשונה בגלוי ורשמית משלחות-שלום מישראל ומארצות-ערב.

מעצרו של מוחיי-אלדין מסכן את עצם קיום הכינוס (ובינתיים כבר נדחתה ישיבת הועדה המכינה, שהיתה צריכה להתכנס השבוע ברומא). אילו נעתר לדרישת אל-סאדאת, ומעיד נגד סברי בניגוד למצפוננו, היה מקדם את עניין השלום. זוהי ברירה אכזרית. את התשובה ישמע העולם הערבי בצורת ידיעה: "מוחיי-אלדין שוחרר" או להיפך — "מוחיי-אלדין נשאר במעצר".

פצצה למטה

ותזוזה ימינה

מעצרו של מוחיי-אלדין (ראה להלן) אינו הסימן היחידי לתזוזה המצרית ימינה. הסימנים מצטברים — בפנים ובחוזק. **טיהור כללי.** בתוך מצריים עצמה נמשך הטיהור הכללי של כוחות השמאל באמצעי-התקשורת.

בימי עבד-אל-נאצר, נמסרו העיתונים והרדיו לידי השמאלנים, ששוחררו בהדרגה מבתי-הסוהר ותפסו עמדות-מפתח בימישטרה, ככל שזו שמאלה.

עתה מסולקים אותם אנשים בזה אחר זה. הרשימה היא ארוכה: סולק גדול הקריינים המצריים ג'אלל מועוד, שהפך לשם-דבר כאשר התעלף מרוב התרגשות בשעה שדיווח על הלויית גמאל עבד-אל-נאצר. סולק הפרשן הפופולרי סיידי אל-רביאן מקול ערב. יחד עימו: קריין ה-

טלוויזיה סלאח זאי, והקריינית ארימימה עבד-אל-עזיז. סולק ראש מערכת השבועון רווי אל-יוסוף (ר' עמודים 10-11), קאי מל זוהרי, עורך אל-אחבאר היומי פתחי ראנם, והעורך הצעיר של ה"שבועון אל-קואיב", המבקר והסופר רג'א אל-נקאש.

יחד מצא כדור. מדוע סולקו כל אלה? עיתון לבנוני פירסם סיפור, שבא להצדיק את המעשה.

בגמר העבודה ב-31 באוגוסט ערך שו"מרה-לילה סריקה שיגרתית במשרדים. בנו הקטן ליווה אותו. באחד המשרדים מצא הילד כדור-ברזל, והתחיל לשחק בו. האב, שהרגיש בכך, הזעיק את המישרטה, וכך נתגלתה פצצה עם עיפרון שהשייה. היא היתה בחדר שהוא בדיוק מתחת ל-משרדו של שרי-ההסברה, ה"ר עבד-אל-קאדר חאתם.

בביתו של בעל-החדר נערך חיפוש, ושם נמצאה רשימה של אנשי-שמאל, שה"כילה את שמות האנשים האלה. הם היו שייכים לקבוצת עלי-סברי.

סטייה בדרך למוסקבה. המצריים, שהם עם ספקני, התייחסו גם לסיפורים מסוג זה בספקנות. הם נטו להסבר פשוט יותר: אל-סאדאת זו ימינה, בהשפעת הנשיא השכן — מועמר אל-קדאפי מלוב. על חשבון זה הם זוקפים גם את בייקוריו הקרובים של נשיא מצריים בשתי מדינות ימניות במרחב — כוויית הערבית ואיראן המוסלמית. זוהי הפעם הראשונה שנשיא מצרי מבקר במדינות אלה, ונפגש עם שליטיהן.

שתי המדינות יהיו תחנות במסעו של סאדאת — אל מוסקבה.

- הנערה לומדת רכיבה על כתפי הצבד החסון - חוזרת לטבע -

ראנם